

ΖΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ:

ΚΛΟΠΕΣ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΣΕ 127 ΩΡΕΣ

(δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Mbike, Απρίλιος 2011, σελ.28-29)

του Βίκτωρα Τσιλώνη

tsilonisvictor@hotmail.com

νομικού συμβούλου της ομάδας BikeRespect

Είναι γεγονός πως πολλά μπορεί να πάθει κανείς όταν αποφασίσει να αφήσει κάπου το ποδήλατο του. Στην πολυσυζητημένη ταινία «127 Ωρες», λόγου χάριν, ο Ντάνι Μπόιλ μας αφηγείται κινηματογραφικά την αληθινή ιστορία του Άρον Ράλστον, ο οποίος το 2003 αποφάσισε να εξερευνήσει το φαράγγι του Μπλου Τζον στη Γιούτα, αλλά λίγο αφότου άφησε το ποδήλατό του βρέθηκε για περίπου 127 ώρες μέσα σε μια στενή εσοχή βράχων με το δεξί του χέρι σφηνωμένο κάτω από έναν ογκόλιθο. Τελικά, αναγκάστηκε με απaráμιλλο θάρρος και έχοντας το ένστικτο της επιβίωσης στον υπέρτατο βαθμό να ακρωτηριάσει το χέρι του για να απελευθερωθεί, ενώ μικρή σημασία ίσως έχει το ότι δεν μπόρεσε μετά να βρει το ποδήλατό του.

Ευτυχώς, βέβαια, για έναν αστικό ποδηλάτη της Θεσσαλονίκης ή οποιασδήποτε άλλης ελληνικής ή ευρωπαϊκής πόλης το ενδεχόμενο αυτό αποτελεί σενάριο επιπέδου επιστημονικής φαντασίας, σχεδόν αντίστοιχο με την πιθανότητα να κονιορτοποιηθεί από ένα μικρό μετεωρίτη την ώρα που βολτάρει με το ποδήλατό του στο κέντρο της πόλης. Ωστόσο, αυτό που μπορεί να πάθει ένας ποδηλάτης αν αφήσει για λίγες ώρες το ποδήλατό του

κάπου κλειδωμένο, είναι να αντιμετωπίσει σοβαρά τον κίνδυνο να βρει την κλειδαριά ασφαλείας παραβιασμένη και το ποδήλατό του εξαφανισμένο.

Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ενδεικτικά ότι σύμφωνα με εκτιμήσεις ποδηλατικών φορέων της Θεσσαλονίκης ο αριθμός των κλεμμένων ποδηλάτων ετησίως υπερβαίνει τα 1500, μολονότι το 2010 αναφέρθηκαν επισήμως στην αστυνομία 284 μόνο κλοπές ποδηλάτων. Με άλλα λόγια, υπολογίζεται ότι περίπου πέντε ποδήλατα κλέβονται καθημερινά. Αναμφίβολα αυτό το δυσάρεστο γεγονός έχει θορυβήσει και τρομοκρατήσει όλους τους ποδηλάτες στη Θεσσαλονίκη, ο αριθμός μάλιστα των οποίων αυξάνεται διαρκώς με αλματώδεις ρυθμούς, ιδιαίτερα μετά την κατασκευή των υποτυπωδών ποδηλατοδρόμων και την άνθηση του ποδηλατικού κινήματος στην πόλη με ποικίλες μορφές (διαρκείς δράσεις του BikeRespect και άλλων ομάδων, Bikelovers Day στις 14 Φεβρουαρίου κάθε έτους, ποδηλατικό καρναβάλι, γυμνή ποδηλατοδρομία κ.α.).

Μολονότι δεν υπάρχουν απτές αποδείξεις, θεωρείται σχεδόν βέβαιο ότι υπάρχει οργανωμένο κύκλωμα που μεταφέρει τα ποδήλατα εκτός Ελλάδας σε γειτονικές χώρες, όπως η Βουλγαρία, δεδομένου μάλιστα ότι λόγω της εισόδου των χωρών αυτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση κάτι τέτοιο είναι εύκολο να γίνει αφού δεν υπάρχουν πλέον διασυνοριακοί-τελωνειακοί έλεγχοι. Στην υποψία αυτή συνηγορεί και το γεγονός ότι έπειτα από σύντομες έρευνες ατόμων αλλά και ποδηλατικών ομάδων της πόλης έχει προκύψει το συμπέρασμα ότι τα ποδήλατα αυτά δεν διακινούνται ξανά προς πώληση στη Θεσσαλονίκη ή σε παρακείμενες πόλεις ή νομούς.

Για το σκοπό αυτό ομάδα του BikeRespect, αποτελούμενη από τον Κώστα Συμελίδη (ιδρυτή), Κείμεη Κρουανά (γραμματέα) και τον γράφοντα συναντήθηκε περί τα τέλη Φεβρουαρίου 2011 με το γενικό διευθυντή της αστυνομικής διεύθυνσης Θεσσαλονίκης, υποστράτηγο κ. Παπαδόπουλο Δημήτριο και άλλους ανώτατους αξιωματικούς προκειμένου να συζητήσει μαζί τους το εν λόγω θέμα καθώς και τις εφικτές δυνατότητες καλύτερης αντιμετώπισης του φαινομένου [καταγραφή - φωτογράφιση των λιγοστών ανευρεθέντων και φυλαχθέντων στα αστυνομικά τμήματα ποδηλάτων, δημιουργία υποδείγματος έγκλησης για την ευκολότερη καταγγελία των κλοπών αυτών στην αστυνομία από τα θύματα δωρεάν (δηλαδή χωρίς την πληρωμή του παραβόλου ύψους 100 ευρώ που επιβλήθηκε πρόσφατα για την κατάθεση μηνύσεων), ενημέρωση του ποδηλατικού κοινού με προειδοποιητικά αυτοκόλλητα πάνω σε κλειδαριές που έχουν χαμηλό δείκτη ασφαλείας, προτάσεις ειδικών σχεδίων δράσης για τη σύλληψη των δραστών κ.α.].

Επιπλέον, επειδή, όπως είπε πρώτος και ο Ιπποκράτης για την ιατρική από αρχαιοτάτων χρόνων, «κάλλιον εστί το προλαμβάνειν ή το θεραπεύειν», η αποτροπή κλοπής του ποδηλάτου μας από τους καλά οργανωμένους και εκπαιδευμένους κλέφτες μπορεί σε μεγάλο βαθμό να επιτευχθεί αν λάβουμε σωρευτικά τα παρακάτω μέτρα:

1)Κλειδώνουμε πάντα το ποδήλατο μας, ακόμη και αν κάνουμε στάση «λίγων δευτερολέπτων», π.χ. για να πάρουμε κάτι από ένα περίπτερο. Στην περίπτωση αυτή μπορούμε να κλειδώσουμε την πίσω ρόδα με ειδική γι' αυτό το σκοπό κλειδαριά χαμηλής ασφαλείας ή να χρησιμοποιήσουμε την ήδη υπάρχουσα κλειδαριά μας για να κλειδώσουμε την μπροστινή ή πισινή ρόδα.

2) Χρησιμοποιούμε πάντοτε κλειδαριά με δείκτη ασφαλείας τουλάχιστον οκτώ και προτιμούμε τη χρήση πετάλου αντί αλυσίδας ή συρματοσχοινου.

3) Προσπαθούμε να κλειδώνουμε το ποδήλατό μας, ιδιαίτερα αν πρόκειται να το αφήσουμε έξω όλο το βράδυ ή για πολλές ώρες, σε όσο το δυνατόν κεντρικότερα σημεία, τα οποία έχουν καλό φωτισμό. Αφαιρούμε από το ποδήλατό μας κοντέρ, φωτάκια και καθρεφτάκια που μπορούν εύκολα να πάρουν οι απογοητευμένοι κλέφτες.

4) Αν είναι δυνατόν βάζουμε το ποδήλατο το βράδυ μέσα στο διαμέρισμά μας ή σε άλλον εσωτερικό χώρο (αποθήκη, γκαράζ κτλ.)

5) Αν αφήνουμε το ποδήλατό μας σε ένα συγκεκριμένο σημείο συχνά, αν αφήνουμε το ποδήλατο κάθε βράδυ έξω ή αν το ποδήλατό μας είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας (από 1000 ευρώ και πάνω) χρησιμοποιούμε δύο κλειδαριές διαφορετικών εταιριών (κατά προτίμηση δύο πέταλα ή ένα πέταλο και μια χοντρή αλυσίδα που θα βρίσκεται μόνιμα στο σημείο όπου συνήθως το δένουμε) ή τουλάχιστον πέταλο σε συνδυασμό με συρματοσχοίνο το οποίο θα ασφαλίζει τουλάχιστον τη μία από τις δύο ρόδες.

6) Προσπαθούμε να παρκάρουμε το ποδήλατό μας σε κάποιο σημείο με το οποίο μπορούμε να έχουμε εύκολα οπτική επαφή.

7) Γνωρίζουμε, σε περίπτωση που αποφασίσουμε να πάρουμε το ποδήλατο μας σε κάποιο ταξίδι μας στο εξωτερικό, ότι οι κλοπές ποδηλάτων αποτελούν επίσης μάστιγα σε όλη την Ευρώπη, πολύ δε περισσότερο σε χώρες με μεγάλη ποδηλατική παράδοση, όπως η Ολλανδία. Αυτός είναι και ο λόγος που ως ευφυολόγημα λέγεται πλέον συχνά ότι τα δύο τρωτά σημεία του ποδηλάτου παγκοσμίως είναι η βροχή και η κλοπή!

8) Καταγράφουμε τον μοναδικό αριθμό πλαισίου του ποδηλάτου μας, το οποίο βρίσκεται συνήθως κάτω από τα πεντάλ. Επίσης καταγράφουμε

κάπου τη μάρκα και το μοντέλο του και κρατούμε μαζί και την απόδειξη αγοράς του.

9) Έχουμε υπ' όψιν μας ότι όλες οι κλειδαριές με τον κατάλληλο τρόπο μπορούν να παραβιαστούν. Γι' αυτό ακριβώς τηρούμε όλους τους κανόνες ασφαλείας και δεν επαφιόμαστε μόνο στη χρήση μιας καλής κλειδαριάς.

Συνεπώς, ακόμη κι αν κάποιος τηρήσει όλα τα προαναφερθέντα μέτρα, αυτά ίσως να μην αποβούν αρκετά αν αποτολμήσει να αφήσει κλειδωμένο το ποδήλατό του σε κάποιο κεντρικό σημείο της Θεσσαλονίκης, της Αθήνας ή μιας άλλης πόλης για 127 ώρες. Ενδεχομένως όμως αυτό να είναι ένα παράτολμο σχέδιο που ίσως το BikeRespect υλοποιήσει στο μέλλον προκειμένου να διαπιστωθούν εν τοις πράγμασι τα αποτελέσματά του. Σε κάθε περίπτωση βέβαια, είναι καλύτερο να χάσει κανείς το ποδήλατο του παρά το δεξί του χέρι!